

Velká výměna v Belgii

Autor: Guillaume Durocher/Paul Tormenen

Následuje překlad článku „Velká výměna v Belgii“ právníka Paula Tormenena pro identitární think-tank **Polémia**. Jedná se o dobrý přehled ohromné demografické proměny, jíž Belgie podstupuje i nápadných rozdílů mezi evropskými a islámskými migranty, kteří typicky zastávají velice konzervativní sociální pozice a často jsou nezaměstnaní. Celé čtvrti jako Molenbeek se změnily k nepoznání a cikánští žebráci na nárožích se stali běžným pohledem.

Zároveň však data ukazují, že většina bělošských migrantů do Belgie je schopna celkem hladké integrace. I když přijmeme jako vysoce pravděpodobnou nižší porodnost Evropanů ve srovnání s muslimy a Afričany, přesto považuji tuto skutečnost za pádný protiargument proti vizím „rasové války“ v blízké budoucnosti, bez ohledu na realitu afro-islámské kriminality nebo občasné islamistické teroristické vraždění.

* * *

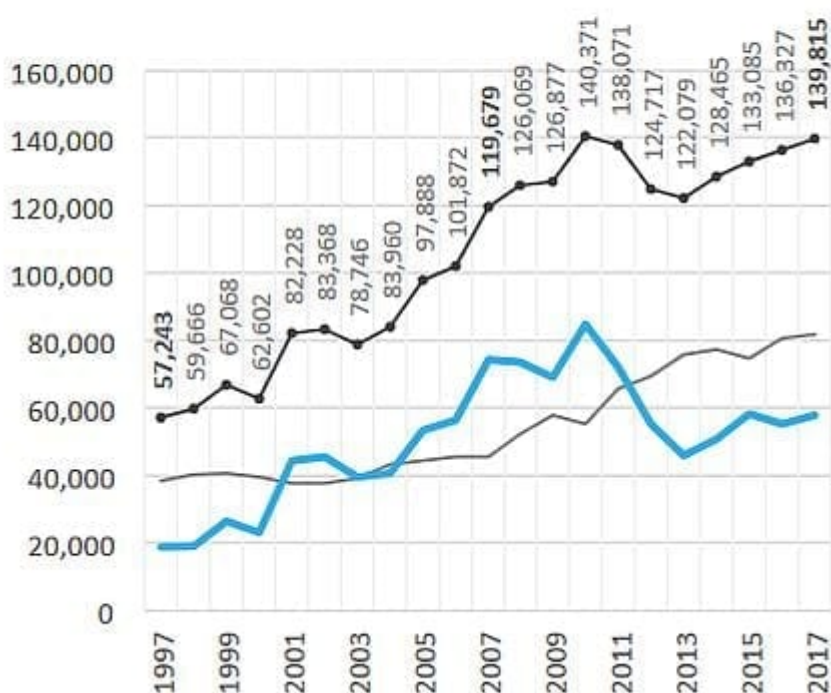
Přestože Belgie ve 20. století zažila vlny imigrace, je ta současná jedinečná svým rozsahem a skutečností, že ji část obyvatelstva „snáší“ jen se skřípěním zubů. Etnocentrické požadavky a radikalizace části imigrantské populace vyvolávají odlišné reakce a valonské a vlámské části původního obyvatelstva. V Belgii se stejně jako v dalších evropských zemích dostaly otázky imigrace a identity do centra politické debaty a života.

20. století a současnost

K první moderní vlně imigrace došlo v meziválečné éře na nátlak kapitánů belgického těžkého průmyslu. K opětovnému přílivu pracovní síly ze zahraničí došlo v 60. letech. Tito migranti převážně jihoevropského původu (Itálie, Španělsko, Řecko) pracovali nejčastěji v uhelných dolech. Po roce 1964 došlo k uzavírání bilaterálních smluv s muslimskými zeměmi jako Maroko, Turecko nebo Alžírsko s cílem vytvořit pobytu **cizích dělníků** 1] legální rámec. Bez ohledu na kulturní činitele bylo podporováno také sjednocování rodin, které belgických vůdců mělo podle pomoci vyřešit problém **stárnoucí populace**. 2]

Od konce 80. let pak Belgie zažívá novou vlnu migrace. Zatímco od konce války až do 80. let se tempo nově příchozích poměrně stabilně pohybovalo mezi **40 a 60 tisíci** 3] lidmi ročně, sjednocování rodin a žádosti o azyl tempo příchodu cizinců značně urychlily. Jen mezi lety 2000 a 2010 jich do Belgie legální cestou přibyl celý milion.

Évolution des flux d'immigration et d'émigration d'étrangers, solde migratoire, 1997-2017 (Source : Statbel, calculs Myria)

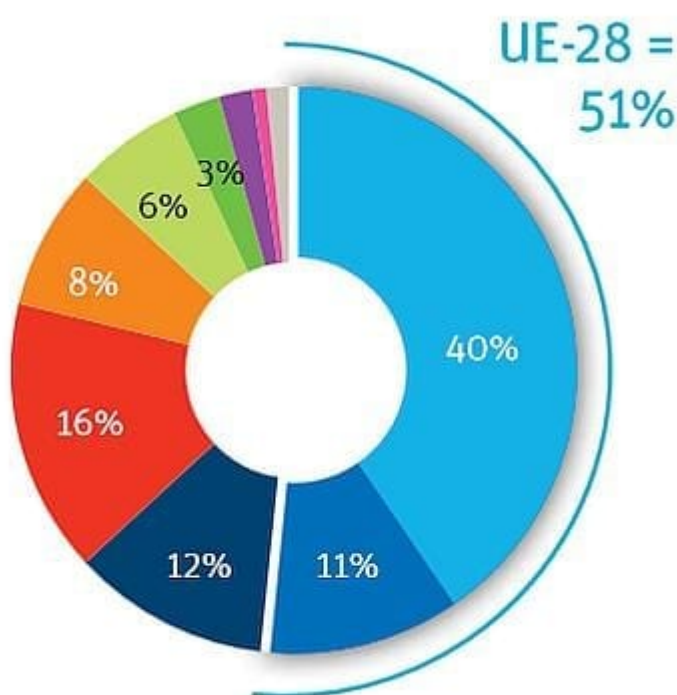
Trendy migrace v Belgii. Tečkovaná čára znázorňuje imigraci, tenká emigraci, souvislá modrá čára pak saldo migrace. Zdroj: Myriatics. Octobre 2018.

1997-2017 : un bilan de deux décennies d'immigrations en Belgique. Myria. 2018.

Jen v letech 2009 a 2011 se díky politice **slučování rodin**, 4] zodpovědné za asi polovinu povolení k pobytu, legálně v Belgii usídlilo 121 000 cizinců. Belgický senátor Alain Destexhe hovoří o „dominovém efektu“ sjednocování rodin, které předkládá v cizině žijícím rodinným příslušníkům různé cesty k nabytí práva k pobytu v Evropě.

Od roku 2007 do Belgie nikdy nepřišlo méně než 100 000 cizinců ročně. Počet imigrantů (cizí i belgické národnosti) se tak za 25 let zdvojnásobil. Odhady tempa růstu populace cizího původu se pohybují mezi **jedním a pěti procenty** ročně. 5] Počátkem roku 2018 měla země 11,3 milionu obyvatel, 16,7 % z nich narozených v cizině (1,9 milionu lidí). 6] Tyto údaje ovšem nezahrnují ilegální migranty ani uchazeče o azyl na čekacích listinách.

Koncentrace cizinců je obzvlášť patrná ve větších městech: v Bruselu například žije skoro tolik cizinců jako belgických občanů. 7] A v Antverpách už nově příchozí původní obyvatele převyšují. 8]

Žadatelé o azyl z jiných zemí jako další zdroj imigrace

Kromě ilegální imigrace Belgie podobně jako Francie zažívá i „druhotný příliv“ (*flux secondaires*) žadatelů o azyl. Stále více žadatelů o azyl v Belgii tak nejsou na evropský kontinent nově přibývající lidé. Jejich žádost o azyl byla už v některé evropské zemi zamítnuta, a tak zkoušejí své štěstí v Belgii. 9] K této situaci, která jasně dokládá nefunkčnost evropského azylového „systému“, došlo následkem zpřísnění migrační politiky ve Skandinávii a Německu. Podle odhadů se k tomuto „vymetání azylových úřadů“ v různých zemích uchyluje až třetina žadatelů o azyl. V Belgii požádalo v letech 1991 až 2015 o azyl 517 000 žadatelů.

Původ cizího obyvatelstva v Belgii: Světle modře jsou vyznačeny „staré“ země Evropské unie (před rozšířením v roce 2004), modře 13 nových členských zemí EU z východní Evropy. Tmavě modře evropské země mimo EU včetně Turecka. Červená znázorňuje severní Afriku, oranžová subsaharskou. Světle zelená zastupuje západní Asii, tmavě zelená

Země původu imigrantů se proměnily

Přestože Evropané stále tvoří většinu cizího obyvatelstva, podíl Turků (155 701 k 1. lednu 2016) a Maročanů

východní. Fialovou je zakreslena Latinská Amerika, růžovou Severní a šedou ostatní.

(309 166) se výrazně zvýšil. 10] Mezi cizinci s nově nabytým belgickým občanstvím pak hrají tyto dvě národnosti prim.

Podle Pew Research Center tvoří muslimové 7,6 % belgického obyvatelstva (796 000). V závislosti na migrační politice v následujících letech (od nulové imigrace až po kontrolované otevření hranic) odhaduje americký think-tank podíl muslimů v zemi do roku 2050 mezi 11 a 18 %. 11]

Cena imigrace

Jen v roce 2018 požádalo v Belgii o mezinárodní ochranu (azyl) 23 400 lidí. 12] Roční náklady na základní sociální dávky pro žadatele o azyl vzrostly ze 120 milionů eur v roce 2014 na 200 milionů eur za rok 2018. K tomu je ovšem třeba připočíst další náklady na vítání žadatelů o azyl, které se mezi lety 2014 a 2016 více než zdvojnásobily na 524 milionů eur. 13]

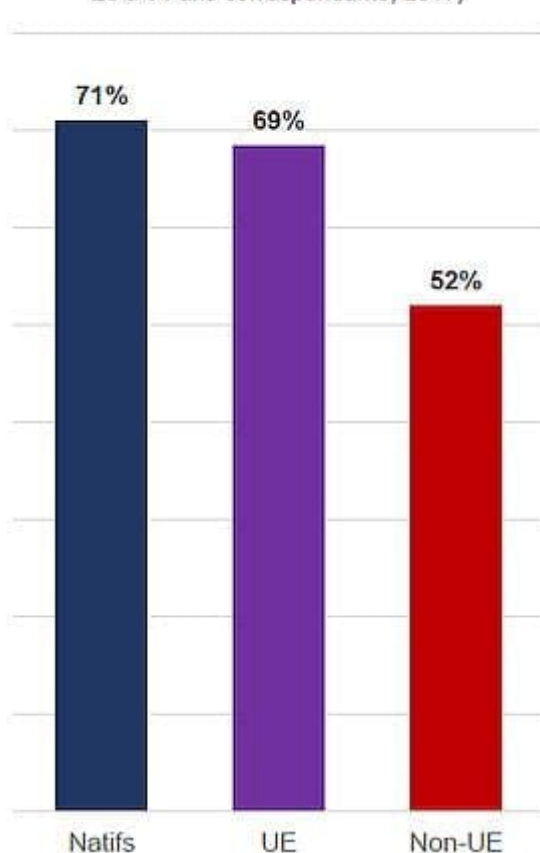
Obecně lze říci, že zaměstnanost neevropských imigrantů je asi o 20 % nižší než u **původního obyvatelstva**. 14] Ať už to považujeme za příčinu nebo následek, 80 % lidí pobírajících sociální dávky jsou podle akademičky Bey Cantillonové nebelgického původu. 15]

„Belgie se stane arabskou zemí“

Autorem této předpovědi není nějaký pomatený šířitel konspiračních teorií, ale novinářka Fawzia Zouariová na stránkách časopisu *Jeune Afrique* („Mladá Afrika“) coby shrnutí procesu „islamizace smýšlení“ zvláště mezi muslimy **mladších generací**. 16] Ti, přestože zůstávají menšinou, jsou menšinou stále hlasitější, důležitější a především viditelnější, hned v několika ohledech: svou vírou, chováním, náboženskými úkony i v politickém životě.

Roku 2012 vznikla šíitská politická strana jménem „Islám“, která volá po zavedení striktního výkladu islámského učení: konec potírání rukou mužů a žen, oddělení podle pohlaví ve školní výuce i veřejné dopravě, povinné zahalování vlasů šátkem pro dívky starší 12 let 17] atd., a také práva šaría. 18] Dosavadní volební výsledky mladé strany jsou „všechno, jen ne směšné“, 19] jak podotknul novinář časopisu *Le Vif* (např. pokoření

TAUX D'EMPLOI
(en pourcentage de la population âgée de 20 à 64 ans correspondante, 2017)

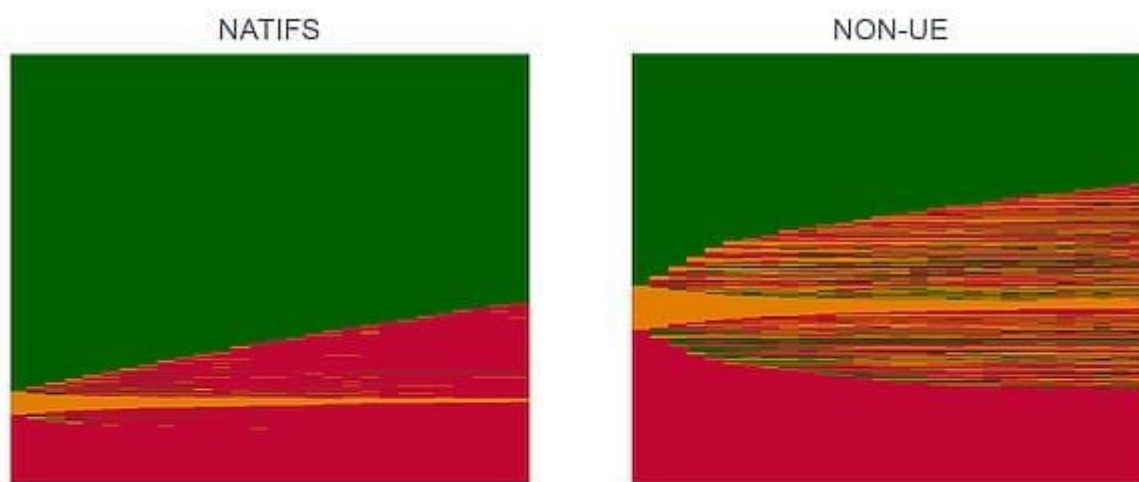

Zaměstnanost původních obyvatel,

čtyřprocentní hranice v nechvalně proslulé bruselské čtvrti Molenbeek) a striktní výklad islámu je tak v Belgii na vzestupu.

Podle studie jedné belgické nadace z roku 2017 20] třetina belgických muslimů nesnáší „západní kulturu, zvyky i způsob života“ (jako autonomie žen, pití alkoholu, volný přístup k erotice atd.) a 29 % z nich považuje „islámské zákony za nadřazené belgickým zákonům“. Studie z roku 2011 pak zjistila antisemitské postoje asi u poloviny tázaných muslimských středoškolských studentů v Bruselu. 21]

Státní bezpečnostní služba (belgická kontrarozvědka) v poslední době zaznamenala posilování skupin napojených na nejradikálnější proud islámu, salafismus. 22] Na belgickém území působí kolem stovky salafistických organizací. Starosta Bruselu se dokonce v roce 2017 nechal slyšet, že „všechny mešity ve městě jsou v rukou salafistů“. 23]

Pracovní chování reprezentativního vzorku původních Belgičanů a neevropských migrantů (30-64 let) v letech 2008-2014. Každá čára představuje jednoho člověka. Zeleně jsou vyznačeni pracující, oranžovou nezaměstnaní, červeně neaktivní (práci si nehledají). Zdroj: Eurostat.

Změny migrační politiky

Na rozdíl od Francie, jež v nedávné době dále rozšířila právo na azyl 24] i slučování rodin, Belgie od roku 2011 tyto možnosti omezuje. Theo Francken z Nové vlámské aliance (N-VA,

pseudonacionalistická konzervativní strana), ministr pro azylové a migrační záležitosti, v letech 2014-2018 zavedl sérii opatření ke zpomalení migrace: posílil hraniční kontroly, zrychlil vyhošťování ilegálních imigrantů, inicioval mediální kampaň s cílem **odradit potenciální migranty** od příchodu do země 25] a zasadil se také o zamezení zneužívání žádostí o azyl k nelegálnímu usazování se v Belgii.

Vládnoucí koalice však nepřežila podepsání Marrákešské úmluvy o migraci: na sklonku roku 2018 N-VA oznámila odchod z vlády a země vstoupila do nového období politické nestability. V ostrém protikladu k politicky korektním médiím využili mnozí voliči nedávné volby do evropského parlamentu k podpoře pevně antiimigračních kandidátek: nacionalistická strana Vlámské hnutí (VB) dostala 18,5 % hlasů a N-VA dokonce 27,2 % (mluvíme ovšem pouze o Flandrech).

Vyhlídky

Zatímco v uplynulých desetiletích zmítaly belgickým královstvím separatistické tendence a spory Vlámů s Valony, stojí dnes země před úplně novou výzvou: masovou imigrací a rostoucími politicko-náboženskými požadavky části muslimské menšiny. Soudržnost země tak prochází dosud největší zkouškou.

Poznámky:

1] *Histoire de l'immigration en Belgique au regard des politiques menées*. Vivre en Belgique. Ciré.

2] *D'une forte croissance à une régression potentielle, deux révolutions démographiques dans un contexte d'immigration de conjoncture*. R. André. 1996.

3] *Myriatics. Říjen 2018. 1997-2017 : un bilan de deux décennies d'immigrations en Belgique*. Myria. 2018.

4] *Immigration et intégration, avant qu'il ne soit trop tard*. Alain Destexhe. Dynamédia Editions. 2019.

5] *Immigré, étranger, belge d'origine étrangère, de qui parle-t-on ?*. Myria. Prosinec 2015.

6] *Population légale par pays de naissance*. Statbel. 2018.

7] *Chiffres clés*. Statistics Belgium. 2017.

8] *La ville d'Anvers compte désormais plus d'immigrés que d'autochtones*. L'Express. 25. února 2019.

9] *Les chiffres de la migration en Belgique, les chiffres qui étonnent*. L'Echo. 19. prosince 2018.

- 10] *La migration en chiffres et en droit*. Myria. Centre fédéral migration. 2017.
- 11] *Europe's Growing Muslim Population*. Pew Research Center. 29. listopadu 2017.
- 12] *Statistiques d'asile, bilan 2018*. Commissariat général aux réfugiés. 10. ledna 2019.
- 13] *Le détail des chiffres de l'immigration*. RTBF. 26. března 2019.
- 14] *Les immigrés nés en dehors de l'UE sur le marché du travail en Belgique*. Conseil supérieur de l'emploi. 2018.
- 15] *Nombre record de belges bénéficiant d'assistance sociale*. RTBF. 16. října 2017.
- 16] *La Belgique finira arabe*. Fawzia Zouari. *Jeune Afrique*. 14. prosince 2018.
- 17] *L'arbre du parti Islam qui cache la forêt de l'islam*. Alain Destexhe. *Le Vif*. 10. dubna 2018.
- 18] *En Belgique, le parti islam prône l'instauration de la charia*. BFM TV. 10. září 2018.
- 19] *Les vrais chiffres du parti Islam qui inquiètent le P.S.* *Le Vif*. 16. dubna 2018.
- 20] *Noir, jaunes, blues 2017*. Ceci n'est pas une crise. Leden 2017.
- 21] *Brusselse jongeren vaak antisemitisch*. *De Morgen*. 12. května 2011.
- 22] *Il y a une augmentation de groupes et initiatives liés au salafisme en Belgique*. RTL Info. 18. dubna 2019.
- 23] *Toutes les mosquées sont entre les mains des salafistes, Mayeur essaie de se rattraper, le CDH le corrige*. *La Libre Belgique*. 24. března 2017.
- 24] *Emmanuel Macron : l'immigration à marche forcée*. Polémia. 8. února 2019.
- 25] Stránka Factsaboutbelgium.

Zdroj: Guillaume Durocher, *The Great Replacement in Belgium*. *Unz Review*, 14. prosince 2019. Původní článek Paula Tormenena *Grand Remplacement en Europe*. *La Belgique en voie de submersion*, Polémia, 11. června 2019.